

عنوان مقاله:

بررسی نقش ساختارهای سیاسی حقوق خصوصی در انقلاب اسلامی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی و ملی مطالعات مدیریت، حسابداری و حقوق (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهنام یارمحمدی - فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد رشته حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد، واحد گرمی

آرمین یارمحمدی - دانشجوی مقطع کارشناسی رشته علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید رجایی ارومیه

خلاصه مقاله:

کنش سیاسی، علمی است که به تحلیل پدیده های سیاسی از منظر جامعه شناختی میپردازد و از علوم میان رشته های مرتبط با علوم سیاسی و جامعه شناسی است. بررسی رابطه میان جامعه، نیروها و گروه های اجتماعی و ساختار قدرت سیاسی از موضوعات عمده این رشته است. موضوع اصلی جامعه شناسی سیاسی، بررسی رابطه میان دولت، قدرت سیاسی و قدرت دولتی از یک سو و جامعه و قدرت اجتماعی از سوی دیگر است و هم چنین موضوع جامعه شناسی سیاسی شامل توضیح جایگاه دولت در درون شبکه پیچیده علایق و منافع اجتماعی و اقتصادی و روابط حاصل از آن است. فرایند سیاستگذاری و قانون گذاری مهم ترین عرصه های تصمیم سازی عمومی در جامعه به شمار می روند. اتخاذ تصمیمات بهینه در گرو پیروی از اصول منطقی تصمیم گیری است. این اصول که در تمامی تصمیمات قابل اجرا است در خصوص تصمیم سازی عمومی از اهمیت بیشتری برخوردار است. از سوی دیگر از وضع قانونگذاری در ایران از طریق مجلس شورای اسلامی اعمال میشود (اصل ۵۸). مراحل مختلفی که پس از گذشتن از آن امری بصورت قاعده حقوقی یا قانون در می آید معمولاً عبارتند از: پیشنهاد متن بررسی و تصویب در مجلس تأیید شورای نگهبان جهت اعتبار دادن به امر موجود (حافظ قانون اساسی و ناظر استصوابی بر مجلس) امضای قانون ابلاغ و بالآخره انتشار. جمهوری اسلامی ایران، به عنوان عرصه تلاقی اسلام و قوانین مدرن حقوق خصوصی، به عنوان مثال خانواده را واحد بنیادین جامعه و نهادی مقدس می داند و به همین لحاظ می کوشد از آن حمایت کند. این مطالعه در تلاش است با بررسی ساختارهای سیاسی، نقش آنها را در حقوق خصوصی انقلاب اسلامی مورد بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

حقوق خصوصی، انقلاب اسلامی، ساختارهای سیاسی، کنش سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896880>

